

FRANCUS ex antiquissimis Boiorum regibus originē duxit, atq; Hiccarī, uiri fortissimi, filius fuit. Is in Germania apud Celtas regnare cœpit, anno post diluuium millesimo centesimo tricesimo sexto, anno uerò creationis mundi, bis millesimo septingentesimo nonagesimo tertio, eo nimirum tempore cum Troia iam à Græcis esset capta, atq; Booz Israelitarum Iudex Ruth uxorem duceret. Franco itaq; regnum à maioribus acceptū, magna prudentia & fortitudine administrauit, atque Francorum genti Germaniæ, fortissimæ nomē dedit. Est autē nomen illud frequēs in antiquis fastis, atq; à libertate, quā nos Freyheit uocamus, deductū fuit. Vnde adhuc Francos Oriētales, uulgò liberos Francos nostra lingua appellamus. Fuerūt ex scriptorib. aliq, qui Francorū originē à Troianis deduxere, decepti Hectoris Troiani nomine, cuius filium Franconē esse putarunt: Is enim nō Troiani, uerūm Hiccarī Boij filius extitit. Decepti uerò in eo sunt, quòd Hector & Hiccar fuerint cœui, atq; hic Franco statim post bellum Troianum regnare cœperit. Vnde à Francone numerantur ad Tarquinium Priscum, regem Romanorum, anni quingenti quinquaginta sex, quo tempore Boij iterum bello clari apud exteros innotescere cœperunt, cum post Francōnis obitum diu suis rebus contenti fuissent. Hæc Francorum gens postea Rheno superato, Galliam inuasit, & totum illud regnum deuicit, atque à sese Franciam nominauit. id quod postea suo loco explicabitur, Manetho,